

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de attributis, de visione Beatifica, de scientia Dei, ac
de ejus voluntate, & Providentia

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

Index Tomi Primi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77232)

INDEX TOMI PRIMI.

<p><i>Disp. proem.</i> De natura, & qualitatib⁹ Theologie, p. 1</p> <p><i>Art. I.</i> An Theologia sit verè & propriè scientia? <i>ibid.</i></p> <p>§. I. Præmittenda ad resolutionem quaestionis, <i>ibid.</i></p> <p>§. II. Conclusio affirmativa statuitur, 2</p> <p>§. III. Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i></p> <p><i>Art. II.</i> Vtrum Theologia, quæ est in nobis viatoribus, sit propriè subalternata scientiæ Dei, & beatorum; ac proinde remaneat in Patria? 4</p> <p>§. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, <i>ibid.</i></p> <p>§. II. Duplici conclusione difficultas proposita resolvitur, 5</p> <p>§. III. Tria corollaria notatu digna, 6</p> <p>§. IV. Præcipuæ objectiones solvuntur, 7</p> <p><i>Art. III.</i> Quodnam sit subiectum vel objectum nostræ Theologiæ? 8</p> <p>§. I. Quibusdam præmissis difficultas resolvitur, <i>ibid.</i></p> <p>§. II. Solvuntur objectiones, 9</p> <p>§. III. Corollaria præcedentis doctrinæ, 11</p> <p><i>Art. IV.</i> An Theologia sit eminenter formaliter speculativa & practica? 13</p> <p>§. I. Quibusdam præmissis, conclusio affirmativa statuitur, <i>ibid.</i></p> <p>§. II. Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i></p> <p><i>Art. V.</i> An Theologia sit certior aliis scientiis & habitibus naturalibus? 14</p> <p>§. I. Tria præmittuntur ad resolutionem quaestionis necessaria, <i>ibid.</i></p> <p>§. II. Triplex conclusio statuitur, <i>ibid.</i></p> <p>§. III. Solvuntur objectiones, 16</p> <p><i>Art. VI.</i> An Theologia sit habitus, non solum extrinsecè & objectivè, sed etiam intrinsecè & entitativè supernaturalis? 18</p> <p>§. I. Præmittenda ad resolutionem quaestionis? <i>ibid.</i></p> <p>§. II. Resolutio difficultatis propositæ, <i>ibid.</i></p> <p>§. III. Solutio objectionum, 20</p> <p><i>Art. VII.</i> An Theologia sit sapientia? 21</p> <p><i>Art. VIII.</i> An Theologia sit argumentativa, & ex quibus locis sua argumen-</p>	<p>ta depromat? 23</p> <p><i>Art. IX.</i> An Scriptura convenienter utatur metaphoris, & sub una littera plures sensus contineat? 24</p> <p><i>Art. X.</i> Vtrum præter Philosophicas Disciplinas, necessaria sit hominibus doctrina alia supernaturalis, ac divinitus inspirata, 26</p> <p><i>Art. XI.</i> Vtrum Theologia Scholastica sit utilis aut perniciosa Ecclesiæ? 27</p> <p><i>Art. XII.</i> Præcipuæ Theologiæ dotes, seu prerogativa, breviter exponuntur, 28</p> <p><i>Prima pars Clypei Theologiæ Thomisticæ.</i> De Deo uno, Trino, & Angelorum Creatore, 31</p> <p><i>Tract. I.</i> De existentia, & unitate Dei, ejusque natura & attributis, 33</p> <p><i>Disp. I.</i> De existentia & unitate Dei, <i>ibid.</i></p> <p><i>Art. I.</i> An hæc propositio, <i>Deus est</i>, sit per se nota, vel à nobis demonstrabilis? <i>ibid.</i></p> <p>§. I. Quædam præmittuntur ad resolutionem quaestionis necessaria, <i>ibid.</i></p> <p>§. II. Quatuor conclusionibus difficultas proposita resolvitur, 34</p> <p>§. III. Solvuntur objectiones, <i>ibid.</i></p> <p>§. IV. Difficile argumentum solvitur, 35</p> <p>§. V. Solvitur aliud argumentum, 36</p> <p><i>Art. II.</i> Expugnatur Atheismus, & existentia Dei, multiplici ratione demonstratur, 37</p> <p>§. I. Exponuntur duæ primæ rationes D. Thomæ, <i>ibid.</i></p> <p>§. II. Explicantur aliæ rationes D. Thomæ, 39</p> <p><i>Digressio brevis</i>, in qua existentia Dei, ex magno & parvo mundo, id est ex artificiosa mundi structura, & mirabili hominis compositione demonstratur, 42</p> <p><i>Art. III.</i> An Deus possit invincibiliter ignorari? 45</p> <p>§. I. Quibusdam præmissis difficultas resolvitur, <i>ibid.</i></p> <p>§. II. Solvuntur objectiones, 46</p> <p><i>Art. IV.</i> Polytheismus sive Idololatria expugnatur, & summi numinis unitas multipliciter demonstratur, <i>ibid.</i></p> <p><i>Disp. II.</i> De natura & quidditate Dei, 49</p>
---	--

INDEX DISPUTATIONVM

- Art. I.* Per quid natura divina, sub ratione naturæ & radice attributorum, formaliter constituatur? *ibid.*
- §. I. Aperitur difficultas, & referuntur sententiæ, *ibid.*
- §. II. Rejicitur distinctio virtualis inter essentiam divinam, sub conceptu essentia, & sub conceptu naturæ, 50
- §. III. Impugnatur sententia Scoti, 51
- §. IV. Refellitur tertia sententia, *ibid.*
- §. V. Rejicitur etiam quarta sententia, & ultima præfertur, & explicatur, 52
- §. VI. Solvuntur objectiones, 54
- §. VII. Diluuntur argumenta quartæ sententiæ, 55
- §. VIII. Solvuntur argumenta contra ultimam conclusionem, 56
- Art. II.* Quæ formalitates ad intellectum spectantes, in Deo constituenda sint? 58
- §. I. An immaterialitas in Deo sit radix intellectualitatis? *ibid.*
- §. II. Præcipuæ objectiones solvuntur, 59
- Art. III.* An detur in Deo potentia intellectiva, virtualiter ab intellectu distincta? 61
- §. I. Proponitur status difficultatis, & sententia negativa præfertur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 62
- Art. IV.* An in divino intellectu salvetur formalitas speciei, & habitus? 63
- §. I. Vtraque difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur argumenta contra præcedentes conclusiones, 65
- Art. V.* Quodnam sit objectum formale & primum, tam motivum, quam terminativum divini intellectus? 66
- §. I. Referuntur sententiæ, & prima rejicitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 67
- §. III. Objectum formale motivum divini intellectus explicatur, 69
- §. IV. Præcipuæ objectiones solvuntur, 70
- §. V. Resolvitur alia difficultas, & explicatur objectum formale terminativum intellectus divini, 72
- Disp. III.* De attributis divinis in communi, 74
- Art. I.* Quid & quotuplex sit attributum divinum? *ibid.*
- Art. II.* An attributa divina, tam ab essentia Dei, quam inter se, formaliter ex natura rei distinguantur? *ibid.*
- §. I. Proponitur status difficultatis, *ibid.*
- §. II. Variis rationibus hæc sententia Scoti impugnatur, 76
- §. III. Præcipua Scoti argumenta solvuntur, 77
- Art. III.* An, & quæ distinctio rationis in divinis attributis admittenda sit? 79
- §. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ, *ibid.*
- §. II. Vera sententia, duplici conclusione statuitur, 80
- §. III. Duo corollaria notatu digna, 81
- §. IV. Solvuntur objectiones, *ibid.*
- Disp. IV.* De attributis in particulari, 83
- Art. I.* De simplicitate Dei, *ibid.*
- §. I. Demonstratur Deum esse omnino simplicem, & realis compositionis expertem, *ibid.*
- §. II. Demonstratur Deum non posse in compositionem aliorum venire, 84
- §. III. Excluditur etiam à Deo compositio rationis, 85
- Art. II.* De Perfectione Dei, 86
- §. I. Demonstratur Deum esse summè perfectum, & in eo perfectiones omnium rerum contineri, *ibid.*
- §. II. An creaturarum perfectiones contineantur in Deo formaliter, vel tantum eminenter? 87
- §. III. Demonstratur Deum simul cum creaturis, non esse quid majus, aut perfectius, etiam extensive, quam Deum solum, 89
- Art. III.* De Bonitate Dei, *ibid.*
- §. *unicus.* Demonstratur Deum, triplici bonitate esse summè bonum, & talem per essentiam, 90
- Art. IV.* De infinitate Dei, 91
- §. I. Demonstratur Deum esse simpliciter & in genere entis infinitum, 92
- §. II. Ex principiis jam statutis infertur cum Divo Thoma, nullam posse dari creaturam secundum essentiam, vel secundum accidentia infinitam, 93
- Art. V.* De immensitate Dei, 94
- §. I. Præsentia & existentia Dei in omnibus rebus, multiplici ratione demonstratur, *ibid.*
- §. II. An existentia Dei in rebus, ex ejus operatione rectè probetur? 95
- §. III. Solvuntur instantiæ Adversariorum, 96
- §. IV. An operatio Dei virtualiter transiens, sit ratio formalis per quam sit præsens, & existens in rebus? 98
- §. V. Corollaria præcedentis doctrinæ, 99
- §. VI. Solvuntur objectiones Adversariorum, 100
- §. VII. Vtrum Deus sit actu & positivè præsens in locis, seu spatiis imaginariis? 101
- §. VIII. Diluuntur argumenta Adversariorum, 102
- §. IX. Explicantur varij modi quibus Deus dicitur esse in rebus, 104
- Art. VI.* De immutabilitate Dei, 106

M V ET ARTICVLORVM. III

§. *unicus*. Demonstratur Deum esse omnino immutabilem, & omnem creaturam mutationi obnoxiam, *ibid.*
 Art. VII. De aeternitate Dei, 108
 §. I. Explicatur definitio aeternitatis à Boëtio tradita, *ibid.*
 §. II. Vtrum aeternitas includat rationem durationis, & mensuram respectu Dei? *ibid.*
 §. III. Solvuntur argumenta Adversariorum, 110
 Tract. II. De visione Dei, & nominibus ejus, 112
 Disp. I. De possibilitate visionis beatificae, 113
 Art. I. Vtrum aliqua substantia creata, vel creabilis, possit naturaliter videre Deum? *ibid.*
 §. I. Prima pars quaesiti resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 114
 §. III. Resolvitur secunda difficultas & impossibilitas substantiae supernaturalis demonstratur, 115
 §. IV. Aliis rationibus eadem veritas suadetur, 116
 §. V. Diluuntur argumenta Adversariorum, 118
 Art. II. An intellectus creatus possit supernaturaliter elevari ad videndum Deum? 119
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, 120
 §. II. Solvuntur objectiones, 121
 Art. III. An etiam oculus corporeus elevari possit ad videndum Deum? 123
 §. I. Conclusio negativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 Art. IV. Vtrum possibilitas claræ Dei visionis, sit demonstrabilis solo lumine naturæ? 124
 §. I. Quibusdam præmissis, negativè concluditur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 125
 Art. V. Qualis sit appetitus hominis viatoris, ad claram Dei visionem? 126
 §. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Triplici conclusione difficultas proposita resolvitur, *ibid.*
 §. III. Solvuntur objectiones, 128
 Disp. II. De specie ad visionem beatificam concurrente, 129
 Art. I. An detur, vel saltem sit possibilis in visione beatifica, aliqua species impressa creata? *ibid.*
 §. I. Prænotanda ex Philosophia, *ibid.*
 §. II. Ostenditur Deum non videri à beatis, mediante aliquâ specie impressâ creatâ, 130
 §. III. Impossibilitas ejusdem speciei demonstratur, 131
 §. IV. Exponuntur aliæ rationes D.

Thomæ, *ibid.*
 §. V. Solvuntur objectiones, 133
 Art. II. An in visione beata detur, vel possit dari verbum creatum? 135
 §. I. Verior & probabilior sententia duplici conclusione stabilitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 Art. III. An essentia divina uniatu[r] intellectuibus beatorum per modum speciei impressæ, & expressæ? 138
 §. I. Vera sententia stabilitur, 139
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 Art. IV. An essentia divina, unita intellectui Beatorum per modum speciei intelligibilis, activè concurrat ad claram Dei visionem? 142
 §. I. Sententia negans proponitur, & præcipua ejus fundamenta referuntur, *ibid.*
 §. II. Sententia affirmans, ut verior & probabilior eligitur, *ibid.*
 Disp. III. De lumine gloriæ, 143
 Art. I. Vtrum lumen gloriæ sit necessarium ad videndum Deum? *ibid.*
 §. I. Duplici conclusione vera sententia statuitur, 144
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 Art. II. Quæ sint munera luminis gloriæ in intellectu creato? 145
 Art. III. Vtrum per potentiam Dei absolutam, possit intellectus creatus videre Deum sine lumine gloriæ, per modum habitus, vel auxiliij communicato? 146
 §. I. Primus dicendi modus rejicitur, *ibid.*
 §. II. Secundus explicandi modus reprobat, 147
 §. III. Rejicitur hæc potentia obedientialis, & illam totum ordinem gratiæ destruere, demonstratur, 148
 §. IV. Respondetur argumentis Adversariorum, 149
 Art. IV. An lumen gloriæ sit habitus, omnibus aliis supernaturalibus perfectior? 151
 §. I. Duplici conclusione difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
 Art. V. Quomodo concurrat intellectus lumine gloriæ elevatus ad visionem beatificam, an ut causa principalis, vel instrumentalis? 152
 §. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, *ibid.*
 §. II. Difficultas resolvitur, *ibid.*
 §. III. Solvuntur objectiones, 153
 Disp. IV. De actu visionis beatificæ, 155
 Art. I. An visiones hominum & Angelorum, specie essentiali inter se differant? *ibid.*
 Art. II. An inæqualitas intensiva quæ

INDEX DISPUTATIONVM

- est in visionibus beatificis, à sola inæqualitate luminis gloriæ derivetur? 156
- §. I. Vera sententia statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 157
- Art. III.* An Beati Deum comprehendant, vel saltem, de potentia absoluta, ipsum comprehendere possint? 158
- §. I I. Statuitur prima conclusio, & Deum à beatis de facto non comprehendendi, ex Conciliis & SS. Patribus demonstratur, 159
- §. I II. Stabilitur secunda conclusio, & ostenditur ratione D. Thomæ, nullum intellectum creatum posse, etiam de potentia absoluta, Dei essentiam comprehendere, *ibid.*
- §. I V. Solvuntur objectiones, 160
- §. V. Solvitur alia objectio, 161
- §. V I. Corollaria notatu digna, 163
- Disp. V.* De objecto visionis beatificæ, *ibid.*
- Art. I.* An Beati videant omnia quæ continentur in Deo formaliter, nimirum essentiam, attributa, & relationes? 164
- Art. I I.* An possit videri Divina Essentia sine attributis, & relationibus: aut attributa, & relationes, sine Essentia: vel una Persona sanctissimæ Trinitatis sine alia? *ibid.*
- §. I. Sententia negativa præfertur, & triplici conclusione statuitur, *ibid.*
- §. I I. Solvuntur objectiones, 166
- Art. III.* Quomodo visio beata penetret libera Dei Decreta? 168
- §. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, & difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 169
- Art. I V.* Vtrum Beati videant creaturas possibles in essentia divina tanquam in causa, & medio prius cognito? 170
- §. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, & referuntur sententiæ, *ibid.*
- §. I I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. I II. Solvuntur objectiones, 171
- §. I V. Corollaria notatu digna. 172
- Art. V.* Vtrum Beati in Verbo, vel extra Verbum, omnes creaturas possibles cognoscere possint? 173
- §. I. Prima difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. I I. Solvuntur objectiones, 174
- §. I II. Alia difficultas expeditur, 175
- §. I V. Præcipuæ objectiones solvuntur, 176
- Art. V I.* An Deus ut est in se videri possit, nullâ visâ creaturâ possibili in particulari? 177
- Art. V I I.* Quas creaturas de facto beati videant in Verbo, & unde diversitas eas videndi proveniat? 178
- §. I. Prima pars quæsitæ resolvitur, *ibid.*
- §. I I. Altera difficultas resolvitur, & declaratur, quanam sint causæ, à quibus provenit diversitas videndi creaturas in Verbo, 180
- Disp. V I.* De mensura visionis beatificæ, 181
- Art. I.* Quanam sit mensura visionis beatificæ? *ibid.*
- §. I. Præmittenda ad resolutionem quæsitæ, *ibid.*
- §. I I. Rejiciuntur tres primæ sententiæ & quarta statuitur, 182
- §. I II. Solvuntur objectiones, 184
- Disp. V I I.* De nominibus Dei, *ibid.*
- Art. I.* Breviter exponuntur, & declarantur quæ de divinis nominibus, communiter docent Theologi, *ibid.*
- Tract. III.* De scientia Dei, & ideis in mente ejus existentibus, 187
- Disp. I.* De scientia Dei secundum se, 189
- Art. I.* An sit in Deo propriè scientia, & in ordine ad quæ objecta? *ibid.*
- §. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, *ibid.*
- §. II. Vtraque difficultas triplici conclusione resolvitur, *ibid.*
- §. III. Solvuntur objectiones, 190
- Art. II.* Vtrum scientia Dei sit attributum illius? 192
- §. I. Conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvitur difficile argumentum, *ibid.*
- Art. III.* Variæ scientiæ Dei divisiones exponuntur, 193
- Digressio brevis*, in qua duodecim diviniæ scientiæ dotes, seu prærogativæ breviter recensentur, 194
- Disp. II.* De scientia possibile, 196
- Art. I.* Vtrum Deus cognoscat creaturas possibles in sua essentia tanquam in causa? *ibid.*
- §. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, & conclusio affirmativa statuitur, & ex SS. Patribus suadetur, *ibid.*
- §. II. Eadem veritas ratione fulcitur, 197
- §. III. Convellitur præcipuum fundamentum Vazquezij, 198
- §. I V. Solvuntur objectiones, 199
- Art. II.* An in Deo, præter modum cognoscendi creaturas possibles in essentia sua tanquam in causa, detur alius, quo illas in seipso immediatè cognoscat, seu independentè ab essentia divina, prius visa & cognita? 202
- §. I. Conclusio negativa statuitur, & probatur ex SS. Patribus, *ibid.*

M ET ARTICVLORVM. CND

- §. II. Eadem veritas ratione suadetur, 203
- §. III. Solvuntur objectiones, 205
- Art. III. An & quomodo Deus non entia, mala, singularia, & infinita cognoscat? 207
- Disp. III. De causalitate Divinæ scientiæ respectu creaturarum, 209
- Art. I. An scientia in Deo sit causa rerum, non solum directiva, sed etiam effectiva? *ibid.*
- §. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, *ibid.*
- §. II. Hæc sententia ut verior & probabilior eligitur, *ibid.*
- §. III. Solvuntur objectiones, 211
- Art. II. An scientia quæ in Deo est causa effectiva rerum, sit ea quæ dicitur simplicis intelligentiæ, vel quæ visio- nis appellatur? *ibid.*
- §. I. Præmittenda ad resolutionem quæ- stionis, *ibid.*
- §. II. Quatuor conclusionibus difficul- tas proposita resolvitur, *ibid.*
- §. III. Solvuntur argumenta ex autho- ritate D. Thomæ petita, 215
- §. IV. Aliæ objectiones solvuntur, *ibid.*
- §. V. Diluuntur alia argumenta adversæ sententiæ, 216
- Art. III. An ideò res sint futuræ, quia sciuntur à Deo, vel ideò ab illo scian- tur, quia futuræ sunt? 217
- §. I. Vera sententia statuitur, *ibid.*
- §. II. Exponuntur aliqua testimonia sanctorum Patrum, quæ videntur ad- versari nostræ sententiæ, 219
- §. III. Solvuntur alia argumenta ex ra- tione petita, 220
- Art. IV. An sit admittenda in Deo po- tentia aliqua executiva, virtualiter ab ejus intellectu & voluntate distin- cta? 221
- §. I. Suaris sententia rejicitur, *ibid.*
- §. II. Opinio Vazquezij refellitur, & D. Thomæ ac Discipulorum ejus sen- tentia stabilitur, 222
- §. III. Solvuntur objectiones, 223
- Disp. IV. De scientia futurorum con- tingentium, *ibid.*
- Art. I. Quid & quotuplex sit futurum contingens? *ibid.*
- §. I. Resolvitur prima pars quæsti, & declaratur in quo essentialiter confi- stat futuritio, *ibid.*
- §. II. Corollaria præcedentis doctri- næ, 224
- §. III. Solvitur objectio Suaris, 225
- §. IV. Explicantur alia duo quæ restant examinanda, quid scilicet sit conti- gens, & quotuplex sit futurum? 226
- Art. II. An sit in Deo certa & infallibi- lis futurorum contingentium scien- tia? *ibid.*
- Art. III. An Deus certò cognoscat fu- tura contingentia ante decretum, & prædefinitionem suæ voluntatis? 228
- §. I. Quibusdam præmissis referuntur sententiæ, 229
- §. II. Demonstratur nihil esse determi- natè futurum ante decretum, & præ- definitionem divinæ voluntatis, 230
- §. III. Rejicitur sententia Ægidij Ro- mani, 229
- §. IV. Præcipuum adversæ sententiæ fundamentum convellitur, *ibid.*
- §. V. Impugnatur sententia Moli- næ, 230
- §. VI. Solvuntur argumenta Molinæ, 231
- §. VII. Theophili Raynaudi sententia exploditur, 232
- §. VIII. Rejicitur modus dicendi Sua- ris, 233
- §. IX. Diluuntur argumenta Suaris, 235
- Art. IV. An Deus certò præsciat futura contingentia, & libera, in eorum ve- ritate objectiva? 236
- §. I. Proponitur status quæstionis, *ibid.*
- §. II. Vera sententia stabilitur, & au- thoritate Aristotelis, & D. Thomæ firmatur, 237
- §. III. Conclusio ratione suadetur, 238
- §. IV. Demonstratur ex Adversario- rum sententia, tolli libertatem & con- tingentiam rerum, 239
- §. V. Duo corollaria præcedentis do- ctri- næ, 241
- §. VI. Respondetur argumentis adver- sæ sententiæ, *ibid.*
- Art. V. Vera sententia stabilitur, & me- dium in quo Deus futura contingen- tia cognoscit, explicatur, 243
- §. I. Præscientiam futurorum fundari in decreto, seu prædefinitione volun- tatis divinæ, SS. Patrum testimoniis of- tenditur, *ibid.*
- §. II. Eadem præscientia fundata in de- creto, autoritate D. Thomæ fulci- tur, 244
- §. III. Rationes Theologicæ expendun- tur, 245
- §. IV. Corollarium præcedentis doctri- næ, 247
- §. V. Solvitur argumentum ex autori- tate D. Thomæ desumptum, *ibid.*
- §. VI. Solvuntur aliæ objectiones, 248
- §. VII. Diluitur aliud argumentum ex læsione libertatis, 250
- Art. VI. In quo medio Deus peccata fu- tura cognoscat? 251
- §. I. Præmittenda ad resolutionem diffi- cultatis, *ibid.*
- §. II. Resolutio difficultatis proposi-

INDEX DISPUTATIONVM

- ta, 252
 §. III. Solutio objectionum, 253
 §. IV. Quorundam Recentiorum argumentum diluitur, 256
 Art. VII. An futura contingentia absoluta, sint praesentia scientiae Dei aeternae, objectivè tantum, aut etiam realiter? 257
 §. I. Quibusdam praemissis referuntur sententiae, & vera eligitur, *ibid.*
 §. II. Referuntur testimonia SS. Patrum, 258
 §. III. Mens D. Thomae aperitur, *ibid.*
 §. IV. Ratio fundamentalis explicatur, 259
 §. V. Solvuntur argumenta ex auctoritate, 266
 §. VI. Solvuntur aliae objectiones ex ratione petitae, 267
 §. VII. Alia obiectio Adversariorum diluitur, 268
 §. VIII. Solvuntur argumenta ex absurdis & inconvenientibus, 269
 §. IX. Solvitur aliud argumentum ex alio absurdo petitum, 270
 Art. VIII. An praesentia realis & physica futurorum contingentium in aeternitate, conducatur ad perfectionem scientiae quam Deus habet de illis; & requiratur ad hoc ut illa sit invariabilis, & intuitiva? *ibid.*
 §. I. Statuitur prima conclusio, & ostenditur praesentiam realem & physicam futurorum contingentium in aeternitate, necessariam esse, ut Deus habeat invariabilem de illis scientiam, 271
 §. II. Statuitur secunda conclusio, & ostenditur realem & physicam, futurorum contingentium in aeternitate praesentiam, necessariò requiri, ut Deus de illis habeat notitiam intuitivam, *ibid.*
 §. III. Solvuntur objectiones, 272
 Art. IX. An praesentia futurorum contingentium in aeternitate, necessariò requiratur, ut Deus habeat certam & infallibilem de illis scientiam; subindeque si in decreto tantum illa praesciret, certò & infallibiliter ea non cognosceret? 274
 §. I. Quibusdam praemissis, vera sententia, triplici conclusione, declaratur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 275
 Disp. V. De scientia conditionatorum, 276
 Art. I. An Deus habeat certam, vel solum conjecturalem, futurorum conditionatorum notitiam? *ibid.*
 §. I. Statuitur esse in Deo certam futurorum conditionatorum notitiam, *ibid.*
 §. II. Praecipuae objectiones solvuntur, 277
 Art. II. Vtrum in Deo admittenda sint decreta absoluta ex parte subjecti, & conditionata ex parte obiecti, in quibus praesentia futurorum conditionatorum fundetur? 279
 §. I. Quibusdam praemissis conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
 §. II. Ex scriptura probatur dari in voluntate divina decreta ex parte obiecti conditionata, 280
 §. III. Eadem decreta, juxta doctrinam D. Augustini, & S. Thomae, in Deo esse admittenda, ostenditur, 281
 §. IV. Eadem veritas ratione suadetur, *ibid.*
 §. V. Praecipuum Adversariorum fundamentum convellitur, 282
 §. VI. Aliae objectiones solvuntur, *ibid.*
 §. VII. Aliud Adversariorum argumentum diluitur, *ibid.*
 §. VIII. Solvitur argumentum cujusdam Recentioris, 283
 Disp. VI. De scientia media, *ibid.*
 Art. I. Quid sit scientia media, & in quo differat à scientia conditionatorum, quam Thomistae in Deo agnoscunt? *ibid.*
 Art. II. Vtrum scientia media sit nova, & à Recentioribus inventa, vel antiqua, & olim à Pelagianis, & Semipelagianis asserta? 287
 Art. III. Quae fuerint Pelagianorum & Semipelagianorum motiva praecipua, ad fingendam in Deo talem praesentiam, ac excludendum decretum de se efficax, & humanas praeveniens voluntates? 288
 Art. IV. An scientia media doctrinae sancti Augustini & Divi Thomae repugnet? 290
 §. I. Demonstratur scientiam mediam, fuisse ab Augustino reprobam; non solum quantum ad abusum, sed etiam quantum ad substantiam, *ibid.*
 §. II. Praecluditur aditus evasionibus Adversariorum, 292
 §. III. Quid de D. Thoma? 295
 Art. V. Variis argumentis, ex principiis supra statutis desumptis, expungitur scientia media, 296
 §. I. Argumentum primum à cognitione creaturarum in essentia divina ut in causa, 297
 §. II. Secundum argumentum, à perfectione divinae scientiae, *ibid.*
 §. III. Tertium argumentum ex defectu medij in quo scientia media suum obiectum cognoscat, 298
 §. IV. Quartum argumentum à definitione

ET ARTICVLORVM.

- tionē scientiæ mediæ, 298
- §. V. Præcluditur aditus solitæ evasioni Adversariorum, 300
- §. VI. Quintum argumentum ex inutilitate scientiæ mediæ, ad dirigendum Deum in suis decretis absolutis, 302
- §. VIII. Sextum argumentum, ex inutilitate scientiæ mediæ ad conciliandam humanam libertatem cum prædestinatione & gratia efficaci, 304
- §. VIII. Aliis argumentis confutatur scientia mediæ, 307
- Art. VI. Absurdus & inconvenientibus exploditur scientia mediæ, 309
- §. I. Scientia mediæ favere videtur ac viam sternere errori illi Semipelagianorum, quo afferebant dari in nobis initia quædam fidei & bonæ voluntatis, quæ non erant à gratia, sed à natura, *ibid.*
- §. II. Scientia mediæ etiam favere videtur ac sternere viam alteri errori, quo Semipelagiani afferebant, prædestinationem ad gratiam fieri ex prævisione meritorum, 310
- §. III. Scientia mediæ tollit à Deo rationem primæ causæ, 311
- §. IV. Scientia mediæ tollit à Deo rationem primi liberi, *ibid.*
- §. V. Scientia mediæ tollit à Deo supremum dominium in nostras voluntates, 312
- §. VI. Scientia mediæ derogat divinæ omnipotentia, ac enervat efficaciam gratiæ, *ibid.*
- §. VII. Scientia mediæ attribuit Deo modum concurrenti cum causis liberis, cæcum, & ignorantem, vagum, & indeterminatum, 314
- §. VIII. Scientia mediæ affingit Deo modum cognoscendi actus liberos nostræ voluntatis, conditionatè futuros, confusum, & indeterminatum, *ibid.*
- §. IX. Scientia mediæ apparenter solum favet libertati, re ipsa tamen illam tollit, & in suo primo principio præfocat & extinguit, 315
- §. X. Scientia mediæ facit Deum auctorem peccati, & deterit famam sanctitatis divinæ, hominumque salutis insidiari videtur, 317
- Art. VII. Convelluntur fundamenta scientiæ mediæ, 318
- §. I. Solvitur præcipua objectio, petita ex verbis Christi Matthæi 11. *væ tibi Corozaim, &c.* seu ex comparatione Iudaorum cum Tyriis, *ibid.*
- §. II. Alia solutio principalis argumenti, 321
- §. III. Solvuntur argumenta ex auctoritate sanctorum Patrum, *ibid.*
- §. IV. Occurritur argumentis cujusdam Recentioris, 323
- §. V. Aliud argumentum diluitur, 325
- §. VI. Aliud argumentum diluitur, 326
- §. VII. Solvitur alia difficultas, 327
- §. VIII. Alia objectio solvitur, 328
- §. IX. Solvitur argumentum de admirabilitate scientiæ Dei, 329
- Apologia Thomistarum, seu Calvinismi & Iansenismi depulsio, 331
- Art. I. Thomistæ ab Adversariis defensi, & vindicati ab errore Calvinismi, *ibid.*
- Art. II. Pulsanti Adversario aperiunt Thomistæ, & assignant petita discrimina, 336
- Art. III. Aliud discrimen à Patre Lemos adductum, refertur, & ab Adversarij censura & impugnatione vindicatur, 339
- Art. IV. Corollaria seu illationes præcedentis doctrinæ, 343
- Art. V. Responsio ad testimonia Calvinistarum ab Adversario objecta, 345
- Art. VI. Quæ ex Catholicorum testimoniis Adversarius objicit, breviter diluuntur, 349
- Art. VII. Altera accusatio Calvinismi, à læsa sanctitate Dei, ex prædefinitione actus peccaminosi, & concursu ad illum, breviter depellitur ac proffigatur, 354
- Art. VIII. Depulsio Iansenismi, 357
- Art. IX. Ex Adversariorum testimoniis ostenditur, doctrinam Thomistarum, nihil habere cum Iansenianæ commercij, 360
- Art. X. Quinque propositiones à summo Pontifice Innocentio X. damnatæ, juxta doctrinam Divi Thomæ, 361
- Disp. VII. De Ideis Divinis, 362
- Art. I. An & quid sint ideæ in mente divina existentes? *ibid.*
- §. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ, *ibid.*
- §. II. Tripliei conclusionis difficultas resolvitur, 363
- §. III. Solvuntur objectiones, 366
- Art. II. An & quomodo in mente divina pluralitas idearum ponenda sit? 367
- §. I. Vtraque difficultas resolvitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 369
- Art. III. Quarum rerum Deus habeat propriam ideam? 371
- Tract. IV. De voluntate Dei, ejusque Providentia, 373
- Disp. I. De existentia & quidditate yo-

INDEX DISPUTATIONVM

- luntatis Dei, 375
Art. I. An in Deo sit voluntas, eaque se habeat per modum potentiae? *ibid.*
 §. I. Vtraque difficultas resoluitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur quaedam objectiones, 376
Art. II. An voluntas sive volitio divina, sit de constitutione metaphysica divinae naturae? 378
 §. I. Quibusdam praemissis difficultas resoluitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 380
Disp. II. De objecto voluntatis Dei, 382
Art. I. Quodnam sit objectum formale motivum & terminativum divinae voluntatis? *ibid.*
 §. I. Quibusdam praemissis, referuntur sententiae, *ibid.*
 §. II. Vera sententia duplici conclusione statuitur, *ibid.*
 §. III. Solvuntur objectiones, 383
 §. IV. Alia argumenta solvuntur, 385
Art. II. An Deus diligat se necessario, non solum quoad specificationem, sed etiam quoad exercitium? 386
 §. I. Duplici conclusione utraque difficultas resoluitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 387
Art. III. An Deus diligat necessario creaturas existentes & futuras? *ibid.*
 §. I. Quibusdam praemissis difficultas resoluitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 388
Art. IV. An Deus amet creaturas possibiles? 389
 §. I. Praemittenda, *ibid.*
 §. II. Resolutio difficultatis, *ibid.*
 §. III. Solutio argumentorum, 390
Disp. III. De libertate voluntatis Dei, 392
Art. I. Demonstratur in Deo esse perfectissimam libertatem, 393
Art. II. Per quid constituatur liberum Dei decretum; seu quid superaddat actus liber Dei, ad perfectiones ejus necessarias? 394
 §. I. Aperitur difficultas, & referuntur sententiae, *ibid.*
 §. II. Rejiciuntur duae extremae sententiae, 393
 §. III. Aliae sententiae mediae confutantur, *ibid.*
 §. IV. Ad respectum rationis confugientes impugnantur, 398
 §. V. Vera sententia statuitur, & explicatur, *ibid.*
 §. VI. Solvitur ratio dubitandi proposita, 400
 §. VII. Caetera argumenta solvuntur, 401
Art. III. Alius modus probabilis explicandi actum liberum Dei, 403
 §. I. Explicatur sententia, & afferuntur rationes dubitandi, *ibid.*
 §. II. Explicata sententia probatur, & defenditur, 404
 §. III. Solvuntur objectiones, 405
Art. IV. An detur in Deo libertas contradictionis, ita ut ejus voluntas, ab omni actu libero potuerit manere suspensa? 406
 §. I. Proponitur status quaestionis, & pars affirmativa, ut probabilior eligitur, *ibid.*
 §. II. Solvuntur objectiones, 408
Art. V. An ex eo quod Deus aliquid in tempore velle inciperet, vel a libera voluntate desisteret, physica mutatio inferretur in illo? 410
Disp. IV. De voluntate Dei antecedente & consequente, 411
Art. I. Quid sit voluntas antecedens & consequens, beneplaciti & signi? *ibid.*
 §. I. Prima pars quaestio resoluitur, *ibid.*
 §. II. Corollaria praecedentis doctrinae, 413
 §. III. Explicatur quid sit voluntas beneplaciti & signi, *ibid.*
Art. II. An sit in Deo voluntas generalis, & antecedens salvandi omnes homines, post Adae lapsum, subindeque Christus pro omnibus hominibus mortuus sit? 414
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, & testimonii Scripturae, & S. S. Patrum roboratur, *ibid.*
 §. II. Eadem veritas ex generali Christi redemptione manifestatur, 415
 §. III. Sanctorum Patrum testimonia expendantur, 416
 §. IV. Absurdus & inconvenientibus Iansenij error exploditur, 417
 §. V. Convelluntur praecipua fundamenta Iansenij, 418
 §. VI. Diluuntur alia argumenta Iansenij, 419
Art. III. An voluntas antecedens salvandi omnes homines, sit in Deo formaliter & proprie, vel solum eminenter & metaphoricè? 420
 §. I. Conclusio affirmativa statuitur, 421
 §. II. Solvuntur objectiones, 422
Art. IV. An voluntas antecedens salvandi omnes homines sit conditionata, & expectans consensum & determinationem voluntatis humanae? 424
 §. I. Conclusio negativa statuitur, & variis autoritatibus & rationibus

ET ARTICVLORVM.

- suadetür; *ibid.*
- §. II. Præcipuum Adversariorum fundamentum convellitur, 426
- Art. V.* An per voluntatem antecedentem præparentur homini, in statu naturæ lapsæ, media, seu auxilia ad salutem sufficientia? 427
- §. I. Proponitur status quæstionis, & pars affirmativa eligitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur argumenta cuiusdam Doctoris Sorbonici, 430
- §. III. Alia ejusdem Doctoris argumenta proponuntur, & solvuntur, 431
- Disp. V.* De efficacia voluntatis Dei, 436
- Art. I.* An circa nostros actus liberos, Deus habeat decretum de se efficax, vel purè indifferens, ac expectans determinationem à libero arbitrio? *ibid.*
- §. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ, & vera eligitur, *ibid.*
- §. II. Efficacia divinorum decretorum, variis Scripturæ testimoniis demonstratur, 437
- §. III. Ex principiis doctrinæ Augustinianæ eadem veritas manifestatur, 439
- §. IV. Mens Divi Thomæ aperitur, 440
- Art. II.* Rationibus Theologicis, efficacia divinorum Decretorum demonstratur, 442
- §. I. Efficacia divinorum decretorum ex orationibus Ecclesiæ, & promissionibus Dei, demonstratur, *ibid.*
- §. II. Divinorum decretorum efficacia ostenditur ex inscrutabilitate hujus quæstionis, cur vocatio & gratia Dei in uno sit efficax, non verò in altero? 443
- §. III. Divina decreta esse ex se & ab intrinseco efficacia, probatur ex verbis Apostoli 1. ad Corinth. 4. Quis enim te discernit? 444
- Art. III.* Absurdis & inconvenientibus, decreta indifferentia exploduntur, 448
- §. I. Decretum indifferens subtrahit à Deo rationem causæ primæ, respectu determinationis liberæ nostræ voluntatis, *ibid.*
- §. II. Alia inconvenientia exponuntur, 450
- §. III. Alia inconvenientia recensentur, 453
- §. IV. Aliud inconueniens breviter exponitur, 454
- Art. IV.* Convelluntur fundamenta adversæ sententiæ, *ibid.*
- §. I. Adversariorum fundamenta exponuntur, *ibid.*
- §. II. Eadem absurda & inconvenientia, olim à Faustò & Massiliensibus, contra doctrinam D. Augustini objecta, 455
- Art. V.* Ex doctrina D. Augustini & Sancti Thomæ solvuntur argumenta articulo præcedenti proposita, 457
- §. I. Solvitur primum argumentum, *ibid.*
- §. II. Alia argumenta solvuntur, 459
- §. III. Vltimum argumentum diluitur, 461
- Art. VI.* Alia argumenta solvuntur, *ibid.*
- §. I. Solvitur argumentum desumptum ex inexcusabilitate peccatorum in die judicij, *ibid.*
- §. II. Variæ instantiæ proponuntur & solvuntur, 463
- §. III. Corollaria præcedentis doctrinæ, 465
- §. IV. Exponuntur quædam testimonia D. Augustini & Sancti Thomæ, quæ videntur favere Adversariorum sententiæ, 466
- Art. VII.* An divinorum decretorum efficacia, ad statum innocentie Angelorum & hominum extendenda sit? 468
- §. I. Mens Augustini aperitur, 469
- §. II. Ostenditur S. Augustinum necessitatem efficacis Dei motionis, etiâ pro actibus naturalibus, agnoscere, 470
- §. III. Ex tribus Augustini Discipulis eadem veritas declaratur, 471
- §. IV. Quatuor rationes à priori, 472
- §. V. Variis absurdis & inconvenientibus, sententia Iansenij refellitur, 473
- §. VI. Convelluntur præcipua fundamenta Iansenij, 475
- Disp. VI.* De amore Dei, & aliis divinæ voluntatis affectibus, 477
- Art. I.* An Deo cum proprietate competat amor, & non solum gaudium suæ bonitatis? *ibid.*
- §. I. Proponitur ratio dubitandi cuiusdam Recentioris, & conclusio affirmativa statuitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, 478
- Art. II.* An in Deo sit desiderium in ordine ad bona extrinseca? 480
- §. I. Referuntur sententiæ, & vera eligitur, *ibid.*
- §. II. Solvuntur objectiones, *ibid.*
- Art. III.* An alij affectus voluntatis humanæ, propriè, vel solum metaphoricè Deo conveniant? 481
- §. I. Demonstratur odium & iram non convenire Deo propriè, sed tantum metaphoricè, *ibid.*

INDEX DISP. ET ART. &c.

- §. II. Solvuntur objectiones, 483
Disp. VII. De justitia, & misericordia Dei, 484
Art. I. Quæ justitia formaliter Deo conveniat? *ibid.*
 §. I. Præmittuntur quæ apud omnes sunt certa, & referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Statuitur prima conclusio, 485
 §. III. Alia difficultas resolvitur, & dari in Deo justitiam distributivam, & vindicativam, breviter demonstratur, 486
 §. IV. Præcipuæ objectiones solvuntur, 488
Art. II. De misericordia Dei, 490
 §. I. Vtrum misericordia competat Deo formaliter? *ibid.*
 §. II. Corollaria notatu digna, 491
Disp. VIII De Providentia Dei, 493
Art. I. An in Deo sit necessariò ponenda Providentia, & ad quæ illa se extendat? *ibid.*
 §. I. Ostenditur perfectam esse in Deo rerum creatarum providentiam, *ibid.*
 §. II. Demonstratur providentiam Dei esse perfectissimam, illamque ad singularia, etiam corruptibilia, se extendere, & vilium etiam animalium numerum præordinare ac prædefinire, 494
 §. III. Demonstratur divinam Providentiam, ad res humanas, liberas, & contingentes se extendere; nec tamen earum libertatem aut contingentiam tollere, 496
 §. IV. Impiorum fallaciæ & cavillationes contra divinam Providentiam evertuntur, 497
 §. V. Alia objectio solvitur, & variæ assignantur rationes, cur bonis & sanctis viris mala & infortunia nonnunquam accidant, 498
 §. VI. Alia argumenta solvuntur, 499
 §. VII. Solvitur alia objectio, & quomodo Divina Providentia, rerum contingentiam & libertatem non tollat, breviter declaratur, 500
 §. IX. Vltimum argumentum diluitur, & explicatur modus quo mali subjiciuntur divinæ providentiæ, *ibid.*
Art. II. An divina Providentia essentialiter consistat in actu intellectûs aut voluntatis? 501
 §. I. Quibusdam præmissis, referuntur sententiæ, *ibid.*
 §. II. Rejiciuntur tres primæ sententiæ, & quarta statuitur, 502
 §. III. Præcipuæ objectiones solvuntur, 503
 §. IV. Corollaria præcedentis doctrinæ, 506
Art. III. An Deus suâ infinitâ Providentiâ, omnes nostras bonas operationes ab æterno prædefiniat, & prædeterminet? 507
 §. I. Quibusdam præmissis, sententiæ affirmativa ut vera eligitur, *ibid.*
 §. II. Quædam Scripturæ testimonia breviter exponuntur, 508
 §. III. Celebres Dionysij testimoniû, 509
 §. IV. Alia sanctorum Patrum testimonia, *ibid.*
 §. V. Testimonia D. Thomæ, 510
 §. VI. Præcluditur aditus solitæ evasioni Adversariorum, *ibid.*
 §. VII. Rationes Theologicæ, 512
 §. VIII. Argumentum desumptum ex mysterio Incarnationis, *ibid.*
Art. IV. Præcipuæ objectiones solvuntur, 514
 §. I. Exponuntur quædam Scripturæ & sanctorum Patrum testimonia, 515
 §. II. Exponitur celebre testimonium D. Thomæ, 516
Art. IV. An peccata ita subsint divinæ providentiæ, ut etiam subjiciantur ejus causalitati? 519
 §. I. Præmittitur quod apud omnes est certum, *ibid.*
 §. II. Lutheri & Calvinii errores referuntur, 320
 §. III. Primus error Calvinii refellitur, 521
 §. IV. Exploditur secundus error Calvinii, 522
 §. V. Referuntur Theologorum sententiæ, & prima rejicitur, 523
 §. VI. Ex Scripturâ & SS. Patribus demonstratur, Deum non solum simultaneo, sed etiam prævio concursu, ad materiale peccati concurrere, 524
 §. VII. Mens D. Thomæ aperitur, 525
 §. VIII. Eadem veritas ratione suadetur, 526
 §. IX. Præcipuum Adversariorum fundamentum convellitur, 529
 §. X. Solvuntur objectiones, 531
 §. XI. Aliud argumentum diluitur, *ibid.*
 §. XII. Aliæ objectiones solvuntur, 533
 §. XIII. Proponuntur duo argumenta desumpta ex definitione Tridentini, Lutheri & Calvinii errorem proscribentis, 537
 §. XIV. Retorquentur hæc argumenta in Adversarios, 538
 §. XV. Solvitur primum argumentum ex definitione Tridentini desumptum, *ibid.*
 §. XVI. Aliud argumentum ex Tridentino desumptum diluitur, 539